Súd:	Správny súd v Košiciach
Spisová značka:	4S/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu:	0923100314
Dátum vydania rozhodnutia:	27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Radovan Turčík
ECLI:	ECLI:SK:SpSKE:2024:0923100314.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Radovana Turčíka, a členiek Mgr. Jany Fandákovej, LL.M a JUDr. Renáty Smajdovej, v právnej veci žalobcu: Agro družstvo Čičarovce, so sídlom Čičarovce 323, 076 01 Čičarovce, IČO: 36 187 607, zastúpeného spoločnosťou JUDr. Patrik HOLINGA s.r.o., so sídlom Hrnčiarska 2/A, 040 01 Košice, IČO: 36 856 967, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Patrik Holinga, proti žalovanému: Obec Drahňov, so sídlom 076 74 Drahňov č. 154, zastúpeného advokátkou JUDr. Ivetou Rajtákovou so sídlom Štúrova 20, 042 83 Košice, IČO: 355 14 892, o preskúmanie opatrenia starostu obce Drahňov „Upovedomenia o vybavení podania spoločnosti JUDr. Patrik Holinga s. r. o. označeného ako Odvolanie zo dňa 07.05.2012“ vydaného dňa 21.05.2012 takto

r o z h o d o l :

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Návrhu na sprístupnenie informácií n e v y h o v u j e.

III. Žalovanému n e p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania ani nárok na náhradu trov kasačného konania.

o d ô v o d n e n i e :

I.
Administratívne konanie

1. Obec Drahňov (v ďalšom aj „obec“) vyzvala žalobcu na odstránenie neúplných údajov jeho daňových priznaní k dani z nehnuteľnosti za rok 2009, 2010 a 2011 (výzva č. OÚ/2011/1401 zo dňa 06.10.2011, výzva č. OÚ/2011/1402 zo dňa 06.10.2011 a výzva č. 1430/2011 zo dňa 12.10.2011) .

2. Listom zo dňa 24.10.2011 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu reagoval na predmetné výzvy obce a zároveň ju požiadal podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciam (ďalej len „zákon o slobode informácií“) o poskytnutie informácií. Požadované informácie žiadal doručiť na adresu advokátskej kancelárie zástupcu žalobcu na Hlavnú 6, Košice a k žiadosti bolo pripojené generálne písomné splnomocnenie pre právneho zástupcu zo dňa 24.10.2011.

3. Následne boli obci doručené ďalšie žiadosti žalobcu o poskytnutie informácií prostredníctvom totožného zástupcu, a to žiadosti zo dňa 27.10.2011, 07.11.2011, 16.11.2011, 18.11.2011 a dve žiadosti zo dňa 06.12.2011.

4. Žalobca vyššie označenými žiadosťami požadoval poskytnutie nasledovných informácii: v žiadosti zo dňa 24.10.2011 žiadal o poskytnutie „1. zoznamu všetkých všeobecne záväzných nariadení týkajúcich sa

zvyšovania dane z nehnuteľností za rok 2008 až 2011, 2. zápisnice z rokovaní obecného zastupiteľstva obce A. za roku 2008 až 2011, týkajúce sa prejednávania a schvaľovania všeobecných záväzných nariadení týkajúcich sa zvyšovania dane z nehnuteľností za roky 2008 až 2011, z ktorých bude zrejmé, ktoré osoby predkladali návrhy na zvýšenie sadzby dane z nehnuteľností a ktoré osoby za ne hlasovali, aká bola diskusia k tomuto zvyšovaniu, 3. informáciu, z akého dôvodu sa zvyšovali sadzby dane z nehnuteľností a čo odôvodňovalo ich zvyšovanie." - v žiadosti zo dňa 27.10.2011 žiadal poskytnúť „všetky kúpnopredajné a zámenné zmluvy nehnuteľného majetku, na základe ktorých obec Drahňov nadobudla a predala tieto nehnuteľnosti za obdobie rokov 2003-2011." - v žiadosti zo dňa 07.11.2011 žiadal poskytnúť „všetky zmluvy o dielo, ktoré obec Drahňov uzavrela za obdobie rokov 2003-2011." - v žiadosti zo dňa 16.11.2011 žiadal o poskytnutie „fotokópii dokumentov, rozhodnutí, všeobecne záväzných nariadení a iných patričných dokumentov súvisiacich s 1. Informáciami o výške platu starostu obce Drahňov za obdobie rokov 2003-2011, vrátane poskytnutých odmien. 2. Informáciami o výške poskytnutých odmien poslancov obecného zastupiteľstva obce Drahňov za obdobie rokov 2003-2011. 3. Informáciami o výške platov a odmenách všetkých zamestnancov obce Drahňov a iných osôb, ktoré vykonávajú prácu za odmenu pre obec Drahňov, ako napr. účtovníci, kontrolóri, advokáti, poradcovia atď." - v žiadosti zo dňa 18.11.2011 žiadal o poskytnutie „informácií o výsledku všetkých kontrol vykonaných Najvyšším kontrolným úradom Slovenskej republiky v obci Drahňov za obdobie rokov 2003-2011", ktoré informácie žiadal podložiť zaslaním všetkých fotokópií dokumentov, správ o kontrolách, rozhodnutí, všeobecne záväzných nariadení a iných patričných dokumentov súvisiacich s vykonanými kontrolami označeným kontrolným úradom, - a v dvoch samostatných žiadostiach zo dňa 06.12.2011 žiadal o poskytnutie totožných informácii, o aké žiadal vo svojich skorších žiadostiach zo dňa 24.10.2011 a zo dňa 27.10.2011.

5. V administratívnom spise sa nenachádza žiadna listina ani záznam o spôsobe vybavenia týchto žiadostí, okrem žiadosti zo dňa 07.11.2011, pri ktorej žalobca podal odvolanie zo dňa 01.12.2011 proti fiktívnemu rozhodnutiu o neposkytnutí požadovanej informácie, o ktorom rozhodol starosta obce ako odvolací orgán rozhodnutím č. 1799/2011 zo dňa 21.12.2001 tak, že zrušil fiktívne rozhodnutie prvostupňového orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie starostu obce bolo doručované právnemu zástupcovi žalobcu na adresu jeho sídla evidovanú v obchodnom registri t. j. B. XX, C. a zásielka sa vrátila ako neprevzatá adresátom v odbernej lehote.

6. Obec listami zo dňa 22.03.2012 opätovne zaslala žalobcovi výzvy na odstránenie neúplných údajov jeho daňových priznaní k dani z nehnuteľnosti za rok 2010 a 2011 (výzvu č. OÚ/2011/1402 zo dňa 06.10.2011 a výzvu č. 1430/2011 zo dňa 12.10.2011).

7. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na opätovné zaslanie výziev zo strany obce reagoval listom zo dňa 10.04.2012 označeným ako „Odpoveď na výzvu a opätovná žiadosť o poskytnutie informácií", ktorý bol doručený obci 12.04.2012. V tomto liste právny zástupca žalobcu poukázal na to, že žalobca od obce doposiaľ nedostal odpoveď na žiadnu z ním podaných skorších žiadostí o poskytnutie informácii, a preto opätovne požiadal obec podľa zákona o slobode informácií o poskytnutie nižšie uvedených informácii. Právny zástupca žalobcu v tejto žiadosti v záhlaví označil adresu „Kancelárie" Hlavnú 6, Košice a k žiadosti pripojil totožné generálne písomné splnomocnenie datované dňom 24.10.2011 aké pripojil aj v poradí ku prvej žiadosti o informácie zo dňa 24.10.2011. Z obsahu žiadosti žalobcu zo dňa 10.04.2012 vyplýva, že žiada o totožné informácie ako vo svojich predchádzajúcich žiadostiach, s tým rozdielom, že nad rámec predošlých žiadostí sú informácie požadované aj za rok 2012. Konkrétne žiadal o nasledovné informácie: „1. zoznam všetkých všeobecne záväzných nariadení týkajúcich sa zvyšovania dane z nehnuteľností za rok 2008 až 2011, a teraz aj rok 2012, 2. zápisnice z rokovaní obecného zastupiteľstva obce Drahňov za roku 2008 až 2012, týkajúce sa prejednávania a schvaľovania všeobecných záväzných nariadení týkajúcich sa zvyšovania dane z nehnuteľností za roky 2008 až 2012, z ktorých bude zrejmé, ktoré osoby predkladali návrhy na zvýšenie sadzby dane z nehnuteľností a ktoré osoby za ne hlasovali, aká bola diskusia k tomuto zvyšovaniu, 3. informáciu, z akého dôvodu sa zvyšovali sadzby dane z nehnuteľností a čo odôvodňovalo ich zvyšovanie, 4. všetky kúpnopredajné a zámenné zmluvy nehnuteľného majetku, na základe ktorých obec Drahňov nadobudla a predala tieto nehnuteľnosti za obdobie rokov 2003-2012, 5. všetky zmluvy o dielo, ktoré obec Drahňov uzavrela za obdobie rokov 2003-2012, 6. informácie o výške platu starostu obce Drahňov za obdobie rokov 2003-2012, vrátane poskytnutých odmien, 7. informácie o výške poskytnutých odmien poslancov obecného zastupiteľstva obce Drahňov za obdobie rokov 2003-2012, 8. informácií o výsledku všetkých kontrol vykonaných Najvyšším kontrolným úradom Slovenskej republiky v obci Drahňov za obdobie

rokov 2003-2012, 9. informácie o výške platov a odmenách všetkých zamestnancov obce Drahňov a iných osôb, ktoré vykonávajú prácu za odmenu pre obec Drahňov, ako napr. účtovníci, kontrolóri, advokáti, poradcovia atď.), 10. .... (pozn. súdu bod 10 totožne s bodom 8)“

8. Obecný úrad obce Drahňov rozhodnutím č. 696/2012 zo dňa 23.04.2012 zastavil konanie o žiadosti žalobcu o poskytnutie informácii zo dňa 10.04.2012, doručenej dňa 12.04.2012 z dôvodu podľa § 30 ods. 1 písm. i) Správneho poriadku v spojení s § 22 ods. 1 zákona o slobode informácií s odôvodnením, že žalobca sa žiadosťou zo dňa 10.04.2012 domáhal poskytnutia tých istých informácií ako vo svojich predchádzajúcich žiadostiach, o ktorých bolo fiktívnymi rozhodnutiami právoplatne rozhodnuté a skutkový stav sa podstatne nezmenil. Predmetné rozhodnutie bolo adresované a doručované do vlastných rúd právnemu zástupcovi žalobcu na adresu jeho sídla JUDr. Patrik Holinga s. r. o., B. XX, XXXX XX C. a keďže zásielka nebola adresátom prevzatá v odbernej lehote, vrátila sa odosielateľovi. (Pozn. z obálky vyplýva, že prvé doručovanie bolo dňa 26.04.2012, opakované doručovanie bolo dňa 27.04.2012, dátum vrátenia je vyznačený 16.05.2012 a obci došla vrátená zásielka dňa 17.05.2012.)

9. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil obci podanie označené ako „Odvolanie“ datované a podané na poštovú prepravu dňa 07.05.2012, a doručené obci dňa 09.05.2012, v ktorom s poukazom na ust. § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 a § 19 ods. 1 zákona o slobode informácií uviedol, že „proti Vášmu odmietnutiu poskytnúť nám informácie podávame odvolanie v odvolacej lehote a žiadame o ich poskytnutie v písomnej forme vo forme fotokópií tak ako sme ich žiadali v našej žiadosti zo dňa 10. apríla 2012“.

10. Starosta obce Drahňov ako odvolací orgán vybavil odvolanie žalobcu listom zo dňa 21.05.2012 označeným ako „Upovedomenie o vybavení podania spoločnosti JUDr. Patrik Holinga s. r. o., označeného ako „Odvolanie“ zo dňa 07.05.2012“ (ďalej aj len “upovedomenie zo dňa 21.05.2012“), adresovaným pre JUDr. Patrik Holinga s. r. o., Lesnícka 64, 0880 05 Prešov, s pripojenou doručenkou o prevzatí dňa 25.05.2012. Starosta obce v liste uviedol, že neboli splnené zákonné predpoklady pre fiktívne rozhodnutie o žiadosti zo dňa 10.04.2012 v zmysle § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií, pretože rozhodnutím prvostupňového orgánu č. 696/2012 zo dňa 23.04.2012 bolo konanie o tejto žiadosti zastavené z dôvodu podľa § 30 ods. 1 písm. i) Správneho poriadku v spojení s § 22 ods. 1 zákona o slobode informácií. Preto odvolanie, ktoré zjavne smeruje proti fiktívnemu rozhodnutiu, smeruje voči neexistujúcemu rozhodnutiu a v zmysle ustanovení Správneho poriadku, najmä ustanovenia § 53 a nasl., upravujúcich odvolacie konanie, nie je možné o ňom rozhodnúť. K doručovaniu rozhodnutia č. 696/2012 zo dňa 23.04.2012 poukázal na ustanovenia § 24 ods. 1 SP a § 25 ods. 2 Správneho poriadku a uviedol, že rozhodnutie bolo zaslané „žiadateľovi na adresu ... uvedenú v obchodnom registri z toho dôvodu, že na žiadosti žiadateľa zo dňa 10.4.2012 nebola uvedená adresa žiadateľa, ale len údaj o kancelárii, IČO, a že je zapísaný v obchodnom registri“. K doručovaniu tiež uviedol, že takto doručovaná zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote a odosielateľovi bola vrátená dňa 17.05.2012.

II.
Súdne konanie

11. Žalobca dňa 24.07.2012 osobne doručil v tom čase vecne a miestne príslušnému Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) žalobu datovanú dňom 25.06.2012 označenú ako „Žaloba proti postupu a rozhodnutiam obce Drahňov“. Poukázal v nej na jemu doručené výzvy obce Drahňov v októbri 2011 na odstránenie neúplných údajov jeho daňových priznaní k dani z nehnuteľnosti, v nadväznosti na to na ním podané žiadosti obci o poskytnutie informácii. Tiež poukázal na opätovné doručenie výziev obce v marci 2012 a v reakcii na to na ním podanú opätovnú žiadosť o informácie zo dňa 10.04.2012, uviedol, že na ňu nedostal odpoveď, a preto v zákonnej lehote podal odvolanie zo dňa 07.05.2012 a dňa 24.05.2012 bolo jeho právnemu zástupcovi doručené zo strany obce „Upovedomenie o vybavení podania spoločnosti JUDr. Patrik Holinga s. r. o. označeného ako Odvolanie zo dňa 07.05.2012“ datované dňom 21.05.2012.

12. V bode 16. žaloby uviedol, že napáda rozhodnutie žalovaného a jeho postup v prípade jeho „Upovedomenia o vybavení podania spoločnosti JUDr. Patrik Holinga s. r. o. označeného ako Odvolanie zo dňa 07.05.2012“, ako aj údajné predchádzajúce rozhodnutie žalovaného sp. zn. 696/2012, ktoré nebolo žalobcovi ani jeho právnemu zástupcovi doručené, ako aj rozhodnutia, ktoré predchádzali tomuto rozhodnutiu. V bode 17. žaloby uviedol, že taktiež napáda „žalovaného údajný postup pri údajnom

doručovaní údajného predchádzajúceho rozhodnutia žalovaného sp. zn. 696/2012“. V tejto súvislosti žalobca namietal nesprávne doručovanie rozhodnutia žalovaného 696/2012 na adresu sídla zástupcu žalobcu namiesto známej adresy jeho kancelárie uvedenej v záhlaví žiadostí, ktorá tým bola žalovanému nepochybne známa. Záverom žalobca zdôraznil, že žalovaný zvolil vyššie uvedený nezákonný postup a rozhodnutia v úmysle nevydať žalobcovi ním požadované informácie, pričom zo strany obce mu nebola zaslaná ani jedna odpoveď na jeho žiadosti o poskytnutie informácii podľa infozákona. V bode 19. žaloby žiadal konajúci súd, aby „zrušil napadnutý postup žalovaného a údajné rozhodnutie žalovaného a uložil žalovanému povinnosť sprístupniť požadované informácie žalobcovi“.

13. Krajský súd vyzval žalobcu, aby odstránil vady svojho podania a v podstate uviedol čo svojim podaním napáda, z akých dôvodov a čo navrhuje, a to v lehote 15 dní od doručenia výzvy a s poukazom na 244 ods.1, § 247 ods. 1, § 249 ods. 2, § 247 ods. 1 aj § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

14. Žalobca reagujúc na výzvu súdu doručil súdu dňa 30.08.2012 listiny, na ktoré poukazuje vo svojej žalobe a následne v podaní označenom ako „Odpoveď na výzvu súdu“ datovanom dňom 12.09.2012 a doručenom súdu 14.09.2012 upresnil svoju žalobu takto: k vymedzeniu toho čo napáda uviedol, že napáda rozhodnutie obce Drahňov o nesprístupnení informácií v zmysle fikcie vydania rozhodnutia, ktoré boli požadované na základe žiadosti zo dňa „24. apríla 2012“ ako aj na základe odvolania zo dňa 07.05.2012 proti fiktívnemu rozhodnutiu, napáda aj postup, ktorým žalovaný uvedené žiadosti o informácie a odvolanie odmietol svojim Upovedomením, a tiež napáda žalovaného údajný postup pri doručovaní údajného rozhodnutia č. 696/2012. Ďalej žalobca uviedol, že žiada preskúmať aj všetky postupy žalovaného pri vybavovaní jeho predchádzajúcich žiadostí o poskytnutie informácii. Vo vzťahu k požiadavke na uvedenie dôvodov, v ktorých vidí nesprávnosť napadnutých postupov a rozhodnutí žalobca uviedol, že týmto dôvodom je skutočnosť, že žalovaný nemal právny dôvod nesprístupniť ním požadované informácii napriek tomu ich žalobcovi neposkytol. V ďalšom namietal spôsob doručovania uznesenia žalovaného č. 696/2012 o zastavení konania a zdôraznil, že mu nebola poskytnutá žiadna informáciu ani na jednu z jeho žiadostí. K vymedzeniu petitu uviedol, že žiada krajský súdu, aby vydal rozsudok, ktorým sa ruší napadnutý postup žalovaného a jeho rozhodnutie o nesprístupnení informácii a ukladá sa žalovanému povinnosť sprístupniť informácie žalobcovi, ktoré žiadal vo svojej žiadosti zo dňa „24. apríla 2012“.

15. Krajský súd uznesením č. k. 6S/207/2012-68 zo dňa 13.09.2012 konanie vo veci zastavil s odôvodnením, že žalobca v stanovenej lehote, ktorá uplynula 31.08.2012, vady podania neodstránil. Proti uzneseniu o zastavení konania podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením sp. zn. 6Sži/21/2012 zo dňa 30.01.2013 tak, že napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Najvyšší súd v odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že krajský súd zastavil konania napriek tomu, že žalobca síce po lehote, ale na výzvu reagoval a snažil sa vady žaloby odstrániť a preto postup krajského súdu nebol správny. Tiež uviedol, že v ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu posúdiť podanú žalobu v spojení s doplnením a s ohľadom na skutkové a právne námietky žalobcu preskúmať zákonnosť postupu žalovaného a vo veci meritórne rozhodnúť.

16. V ďalšom priebehu konania na výzvu krajského súdu zo dňa 02.09.2014 sa k žalobe vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu 13.11.2014, v ktorom uviedol, že nežiada o nariadenie pojednávania. Žalovaný v prvom rade navrhoval zastaviť konanie z dôvodu, že žaloba aj v spojení s jej doplnením je nezrozumiteľná a nespĺňa náležitosti žaloby (pozn. časť II. Vyjadrenia). Ak by sa súd s uvedeným názorom nestotožnil navrhoval zastaviť konanie z dôvodu, že žaloba nesmeruje proti rozhodnutiu, ktoré môže byť predmetom preskúmania súdom, pretože nesmeruje proti druhostupňovému fiktívnemu rozhodnutiu (pozn. časť III. Vyjadrenia). Pokiaľ by žaloba smerovala proti rozhodnutiam o vybavení skorších žiadostí žalobcu o poskytnutie informácii z roku 2011, je daný dôvod na zastavenie konania, pretože žaloba bola vo vzťahu k týmto rozhodnutiam podaná po zákonnej lehote (pozn. časť IV. odsek prvý Vyjadrenia). Pokiaľ by žaloba smerovala proti rozhodnutiu žalovaného o vybavení žiadosti o poskytnutie informácii zo dňa 10.04.2012, čo podľa žalovaného zo žaloby v spojení z jej doplnením nevyplýva, potom navrhol zastaviť konanie z dôvodu jej podania neoprávnenou osobou, keďže nie je zrejmé, že žiadateľom o informácie bol žalobca a nie priamo spoločnosť JUDr. Patrik Holinga s. r. o. a uvedené nie je možné vyvodiť ani z plnomocenstva pripojeného ku žiadosti o informácie zo dňa 24.10.2011, ktoré okrem toho nie je podpísané dvomi členmi predstavenstva ako to vyžaduje spôsob

konania žalobcu (pozn. časť IV. Vyjadrenia). Na záver žalovaný pre prípad meritórneho prieskumu žaloby túto navrhol zamietnuť s poukazom na to, že pokiaľ sa žalobca v podaní doplňujúcom žalobu domáha „zrušenia napadnutého postupu žalovaného“ tak samotný postup nemôže byť predmetom „zrušenia“ a pokiaľ sa žalobca domáha zrušenia rozhodnutia žalovanej, ktorým neposkytla informácie na základe poslednej žiadosti spoločnosti JUDr. Patrik Holinga s. r. o., túto žiadosť žalovaný vybavil jediným možným zákonným spôsobom a v ďalšom poukazuje na rozhodnutie o zastavení konania zo dňa 23.04.2012 a jeho dôvody (pozn. časť V. Vyjadrenia).

17. Žalobca na výzvu krajského súdu podaním doručeným súdu 11.12.2014 oznámil, že nesúhlasí s prejednaním a rozhodnutím bez nariadenia pojednávania.

18. Krajský súd uznesením č. k. 6S/207/2012-114 zo dňa 17.09.2020 opätovne vyzval žalobcu na odstránenie vád a doplnenie jeho podaní z 24.07.2012 a 14.09.2020 o chýbajúce náležitosti žaloby, na ktorú výzvu žalobca nereagoval.

19. Krajský súd uznesením č. k. 6S/207/2012-122 zo dňa 30.05.2022 odmietol podanie žalobcu zo dňa 25.06.2012 označené ako „Žaloba proti postupu a rozhodnutiam obce Drahňov“ v spojení s podaním žalobcu zo dňa 12.09.2012 označeným ako „Odpoveď na výzvu súdu“, a to z dôvodu, že podania neobsahovali náležitosti správnej žaloby a žalobca túto vadu neodstránil ani po výzve súdu. Proti uzneseniu krajského súdu zo dňa 30.05.2022 (o odmietnutí) žalobca podal kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“ alebo aj „kasačný súd“) uznesením sp. zn. 7Svk/62/2022 zo dňa 26.04.2023 tak, že uznesenie krajského súdu v časti, v ktorej krajský súd odmietol žalobu zo dňa 25.06.2012 v spojení s jej doplnením zo dňa 12.09.2012 o preskúmanie „Upovedomenia o vybavení podania spoločnosti JUDr. Patrik Holinga s. r. o. označeného ako Odvolanie zo dňa 07.05.2012“ vydaného dňa 21.05.2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konania a vo zvyšnej časti, v ktorej krajský súd odmietol žalobu o preskúmanie rozhodnutí, ktoré predchádzali upovedomeniu žalovaného zo dňa 21.05.2012, kasačnú sťažnosť zamietol. Kasačný súd v odôvodnení svojho uznesenia z 26.04.2023 uviedol (bod 16.) potrebu rozlíšiť, že „žalobca ako predmet súdneho prieskumu napáda dva okruhy správnych aktov – v prvom rade napáda „Upovedomenie o vybavení podania spoločnosti JUDr. Patrik Holinga s. r. o. označeného ako Odvolanie zo dňa 07.05.2012“ vydané dňa 21.05.2012 a s tým súvisiace rozhodnutie žalovaného č. 696/2012 zo dňa 23.04.2012. Ďalej žalobca napáda rozhodnutia, ktoré mali predchádzať tomuto rozhodnutiu, pričom tieto nijako nešpecifikuje (…). Tieto dva okruhy správnych aktov ako predmety súdneho prieskumu je možné oddeliť a na účely posúdenia určitosti žaloby ich posudzovať samostatne.“ Kasačný súd ďalej (bod 17.) uviedol, že „pokiaľ žalobca v žalobe uviedol ako predmet súdneho prieskumu tento správny akt žalovaného (pozn. „Upovedomenie o vybavení podania spoločnosti JUDr. Patrik Holinga s. r. o. označeného ako Odvolanie zo dňa 07.05.2012“ vydané dňa 21.05.2012) v spojení s jeho rozhodnutím sp. zn. 696/2012 (ktoré podľa názoru žalobcu mu nebolo riadne doručené), predmet súdneho prieskumu bol špecifikovaný dostatočne.“ Kasačný súd (bod 20.) uviedol, že „V ďalšom konaní bude predmetom súdneho prieskumu „Upovedomenia o vybavení podania spoločnosti JUDr. Patrik Holinga s. r. o. označeného ako Odvolanie zo dňa 07.05.2012“ vydané dňa 21.05.2012, v spojení s rozhodnutím č. 696/2012 zo dňa 23.04.2012.“

20. Na pojednávaní konanom dňa 27.02.2024 sa zúčastnila právna zástupkyňa žalovaného, ktorá zotrvala na obsahu písomného vyjadrenia žalovaného doručeného súdu dňa 13.11.2024, na ktorý poukázala, zástupca žalobcu sa pojednávania nezúčastnil a svoju neúčasť ako aj neúčasť žalobcu ospravedlnil aj so súhlasom, aby sa vec prejednala a rozhodla bez ich prítomnosti.

III.
Relevantná právna úprava

21. Zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „OSP“) účinný do 31.05.2016 v piatej časti upravoval správne súdnictvo. V druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 a nasl.) bolo upravené rozhodovanie súdov o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov.

22. Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

23. Podľa § 249 ods. 2 OSP žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

24. Podľa § 250 ods. 1 OSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný a podľa § 250 ods. 4 pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

25. Podľa § 250b ods. 1 OSP žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

26. V zmysle § 250j ods. 1 a 2 OSP súd preskúma rozhodnutie alebo postup správneho orgánu len v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (ďalej len „v medziach žaloby")

27. Podľa § 473 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) bol s účinnosťou od 01.06.2016 zrušený Občiansky súdny poriadok a zároveň s účinnosťou od 01.06.2016 sa novým procesným predpisom upravujúcim správne súdne konania (správne súdnictvo) stal zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (SSP).

28. Podľa § 491 ods. 1 SSP ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

29. Podľa § 491 ods. 2 SSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

30. Podľa § 491 ods. 3 SSP na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli, sa použijú ustanovenia tohto zákona; ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase.

31. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

32. Podľa § 178 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

33. Podľa § 180 ods. 1 SSP žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

34. Podľa § 134 ods. 1 SSP Správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

35. Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

36. Podľa § 2 ods. 1 zákona o slobode informácií osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

37. Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Podľa čl. 26 ods. 5 ústavy orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným

spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon.

38. Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

39. Podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

40. Podľa § 3 ods. 3 zákona o slobode informácií informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje.

41. Podľa § 14 ods. 2 zákona o slobode informácií zo žiadosti musí byť zrejmé, ktorej povinnej osobe je určená, meno, priezvisko, názov alebo obchodné meno žiadateľa, jeho adresa pobytu alebo sídlo, ktorých informácií sa žiadosť týka a aký spôsob sprístupnenia informácií žiadateľ navrhuje.

42. Podľa § 14 ods. 3 zákona o slobode informácií ak žiadosť nemá predpísané náležitosti uvedené v odseku 2, povinná osoba bezodkladne vyzve žiadateľa, aby v určenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem dní, neúplnú žiadosť doplnil. Poučí žiadateľa aj o tom, ako treba doplnenie urobiť. Ak napriek výzve povinnej osoby žiadateľ žiadosť nedoplní a informáciu nemožno pre tento nedostatok sprístupniť, povinná osoba žiadosť odloží.

43. Podľa § 14 ods. 4 zákona o slobode informácií žiadosť je podaná dňom, keď bola oznámená povinnej osobe príslušnej vo veci konať.

44. Podľa § 17 ods. 1 zákona o slobode informácií žiadosť o sprístupnenie informácií povinná osoba vybaví bez zbytočného odkladu, najneskôr do ôsmich pracovných dní odo dňa podania žiadosti alebo odo dňa odstránenia nedostatkov žiadosti podľa § 14 ods. 2 a 3 a do 15 pracovných dní, ak sa sprístupňuje informácia nevidiacej osobe v prístupnej forme podľa § 16 ods. 2 písm. a), ak tento zákon neustanovuje inak.

45. Podľa § 18 ods. 1 zákona o slobode informácií ak povinná osoba poskytne žiadateľovi požadované informácie v rozsahu a spôsobom podľa § 16 v zákonom stanovenej lehote, urobí rozhodnutie zápisom v spise. Proti takému rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

46. Podľa § 18 ods. 2 zákona o slobode informácií ak povinná osoba žiadosti nevyhovie hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

47. Podľa § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií ak povinná osoba v lehote na vybavenie žiadosti neposkytla informácie či nevydala rozhodnutie a ani informáciu nesprístupnila, predpokladá sa, že vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu. Za deň doručenia rozhodnutia sa v tomto prípade považuje tretí deň od uplynutia lehoty na vybavenie žiadosti (§ 17).

48. Podľa § 19 ods. 1 zákona o slobode informácií proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať.

49. Podľa § 19 ods. 2 zákona o slobode informácií o odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce (primátor). Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy.

50. Podľa § 19 ods. 3 zákona o slobode informácií odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že

vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia.

51. Podľa § 22 ods. 1 zákona o slobode informácií ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

52. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení v roku 2012 (ďalej len „Správny poriadok“) písomnosti určené do vlastných rúk adresované orgánom a právnickým osobám sa doručujú ich zamestnancom povereným prijímať písomnosti. Ak nie je určený zamestnanec na prijímanie písomností, doručí sa písomnosť určená do vlastných rúk tomu, kto je oprávnený za orgán alebo právnickú osobu konať.

53. Podľa § 25 ods. 2 Správneho poriadku v znení v roku 2012 ak nemožno doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu, ktorú uviedla alebo je známa, ani na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je správnemu orgánu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky správnemu orgánu za doručenú, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie.

54. Podľa § 25 ods. 5 Správneho poriadku v znení v roku 2012 ak má účastník konania zástupcu s plnomocenstvom na celé konanie, písomnosť určená do vlastných rúk sa doručuje iba tomu zástupcovi. Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa vzťahujú na toto doručovanie. Ak však účastník konania má osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu.

55. Podľa § 30 ods. 1 písm. i) Správneho poriadku v znení roku 2012 aj aktuálnom znení správny orgán konanie zastaví, ak v tej istej veci sa právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil.

56. V zmysle § 30 ods. 2 Správneho poriadku v znení roku 2012 aj aktuálnom znení proti rozhodnutiu o zastavení konania z dôvodu podľa § 30 ods. 1 písm. i) je prípustné odvolanie.

57. Podľa § 46 Správneho poriadku v znení roku 2012 aj aktuálnom znení rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

58. Podľa § 47 ods. 1 Správneho poriadku v znení roku 2012 aj aktuálnom znení rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

59. Podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku v znení roku 2012 aj aktuálnom znení výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

60. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v znení roku 2012 aj aktuálnom znení v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

IV.
Posúdenie veci správnym súdom

61. S účinnosťou ku dňu 1. júna 2023 začal svoju činnosť Správny súd v Košiciach (ďalej aj „konajúci súd“ alebo „správny súd“). V súlade s § 3 ods. 3 písm. c) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Košiciach a z Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorý je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov. Vec bola najvyšším správnym

súdom dňa 29.06.2023 vrátená Správnemu súdu v Košiciach ako súdu vecne a miestne príslušnému na ďalšie konanie.

62. Správny súd po zistení že žaloba spĺňa náležitosti (§ 249 ods. 2 OSP), bola podaná v zákonom stanovenej lehote (§ 250b ods. 1 OSP), oprávnenou osobou (§ 250 ods. 1 OSP aj § 178 ods. 1 SSP), meritórne preskúmal predmet prieskumu v zákonnom rozsahu (§ 250j ods. 1 a 2 OSP aj § 134 ods. 1 SSP), vo veci nariadil pojednávanie, a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná a je potrebné ju zamietnuť podľa § 190 SSP z nasledovných dôvodov.

Skutočnosti zistené z administratívneho spisu

63. Z pripojeného administratívneho spisu správny súd ustálil, že žalobca v zastúpení svojim právnym zástupcom spoločnosťou JUDr. Patrik HOLINGA s.r.o. žiadosťou zo dňa 10.04.2012 podľa zákona o slobode informácii požiadal obec Drahňov ako povinnú osobu v zmysle § 2 ods. 1 tohto zákona o poskytnutie informácii vymedzených v žiadosti. Žiadosť bola povinnej osobe doručená dňa 12.04.2012, ktorá v lehote na vybavenie žiadosti, t. j. v lehote ôsmich pracovných dní od jej doručenia vydala rozhodnutie č. 696/2012 zo dňa 23.04.2012 o zastavení konania o tejto žiadosti z dôvodu, že v tej istej veci sa právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil podľa § 30 ods. 1 písm. i) Správneho poriadku. V odôvodnení rozhodnutia o zastavení konania sa uvádza, že žalobca sa žiadosťou zo dňa 10.04.2012 domáhal poskytnutia tých istých informácií ako vo svojich predchádzajúcich žiadostiach z roku 2011, o ktorých bolo fiktívnymi rozhodnutiami právoplatne rozhodnuté a skutkový stav sa podstatne nezmenil. Predmetné rozhodnutie bolo vydané obecným úradom obce Drahňov ako prvostupňovým orgánom povinnej osoby sui generis v zmysle § 19 ods. 2 zákona o slobode informácií a bolo zaslané poštou na adresu sídla spoločnosti zastupujúcej žalobcu evidovanú v obchodnom registri, a v dôsledku neprevzatia zásielky v odbernej lehote bola vrátená späť povinnej osobe dňa 17.05.2012. Žalobca, ktorému v lehote na vybavenie žiadosti neboli poskytnuté žiadané informácie a nemal vedomosť o vydaní rozhodnutia o zastavení konania, majúc za to, že márnym uplynutím lehoty na vybavenie žiadosti došlo k fiktívnemu rozhodnutiu v zmysle § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií odvolaním zo dňa 07.05.2012, v ten istý deň podanom na poštovú prepravu, doručeným povinnej osobe 09.05.2012 napadol fiktívne rozhodnutie povinnej osoby. Starosta obce Drahňov, ako odvolací orgán povinnej osoby sui generis v zmysle § 19 ods. 2 zákona o slobode informácií, v zákonom stanovenej lehote 15 dní od doručenia odvolania podľa § 19 ods. 3 zákona o slobode informácií reagoval na odvolanie žalobcu upovedomením zo dňa 21.05.2012 označeným ako „Upovedomenie o vybavení podania spoločnosti JUDr. Patrik Holinga s. r. o. označeného ako Odvolanie zo dňa 07.05.2012“, doručeným zástupcovi žalobcu dňa 25.05.2012, v ktorom uviedol, že o odvolaní nemôže rozhodnúť, keďže smeruje voči neexistujúcemu fiktívnemu rozhodnutiu, keďže žiadosť o informácie bola vybavená v lehote na jej vybavenie rozhodnutím o zastavení konania a tak neboli splnené zákonné predpoklady pre právnu fikciu vydania rozhodnutia o odmietnutí poskytnúť informácie v zmysle § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií.
Časová chronológia skutočností zistených z administratívneho spisu:
- 12.04.2012 doručená obci žiadosť o informácie,
- 23.04.2012 vydané rozhodnutie č. 696/2012 o zastavení konania o žiadosti z dôvodu, že v tej istej veci sa právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil podľa § 30 ods. 1 písm. i) Správneho poriadku, adresované a doručované zástupcovi žalobcu na adresu sídla vedenú v obchodnom registri,
- 24.04.2012 posledný deň lehoty ôsmich pracovných dní na vybavenie žiadosti,
- 26.04.2012 prvý pokus poštového úradu o doručenie zásielky s rozhodnutím o zastavení konania,
- 27.04.2012 druhý pokus poštového úradu o doručenie zásielky s rozhodnutím o zastavení konania,
- 28.04.2012 začiatok 18 dňovej odbernej lehoty k zásielke s rozhodnutím o zastavení konania, úložnej na pošte,
- 07.05.2012 bol najskôr posledným dňom na odvolanie proti fiktívnemu rozhodnutiu,
- 07.05.2012 podané a 09.05.2012 doručené odvolanie žalobcu proti fiktívnemu rozhodnutiu,
- 15.05.2012 koniec /posledný deň 18 dňovej odbernej lehoty k zásielke s rozhodnutím o zastavení konania úložnej na pošte,
- 16.05.2012 vrátenie zásielky s rozhodnutím o zastavení konania neprevzatej zástupcom žalobcu v odbernej lehote,
- 17.05.2012 obci doručená späť zásielka s rozhodnutím o zastavení konania z dôvodu neprevzatia adresátom v odbernej lehote,
- 21.05.2012 deň fikcie doručenia rozhodnutia o zastavení konania (v prípade účinného doručovania na adresu sídla zástupcu žalobcu),

- 21.05.2012 datovanie „Upovedomenia o vybavení podania spoločnosti JUDr. Patrik Holinga s. r. o. označeného ako Odvolanie zo dňa 07.05.2012“, adresované na miesto sídla zástupcu žalobcu vedené v obchodnom registri,
- 24.05.2012 posledný deň 15 dňovej lehoty na rozhodnutie o odvolaní proti prvostupňovému fiktívnemu rozhodnutiu, t.j. deň vzniku fiktívneho rozhodnutia o odvolaní, ktorým sa odvolanie zamietlo a napadnuté rozhodnutie potvrdilo
- 25.05.2012 deň doručenia predpokladaného (fiktívneho) rozhodnutia o odvolaní
- 25.05.2012 bolo doručené zástupcovi žalobcu na miesto sídla vedené v obchodnom registri „Upovedomenie o vybavení podania spoločnosti JUDr. Patrik Holinga s. r. o. označeného ako Odvolanie zo dňa 07.05.2012“ zo dňa 21.05.2012,
- 05.06.2012 posledný deň na podanie odvolania proti rozhodnutiu o zastavení konania (v prípade počítania 15 dňovej odvolacej lehoty odo dňa fikcie doručenia),
- 24.07.2012 osobne podaná Krajskému súdu v Košiciach žaloba proti „Upovedomeniu o vybavení podania spoločnosti JUDr. Patrik Holinga s. r. o. označeného ako Odvolanie zo dňa 07.05.2012“ zo dňa 21.05.2012, v spojení s rozhodnutím č. 696/2012 zo dňa 23.04.2012.

Predmet súdneho prieskumu a žalobné body (námietky žalobcu)

64. Správny súd po oboznámení sa s obsahom včas podanej žaloby (dňa 24.07.2012) a jej doplnenia, a administratívnym spisom, všetko v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 6S/207/2012-122 zo dňa 30.05.2022 a uznesením najvyššieho správneho súdu sp. zn. 7Svk/62/2022 zo dňa 26.04.2023 ustálil, že predmetom súdneho prieskumu je „Upovedomenie o vybavení podania spoločnosti JUDr. Patrik Holinga s. r. o. označeného ako Odvolanie zo dňa 07.05.2012“ vydané dňa 21.05.2012, v spojení s rozhodnutím č. 696/2012 zo dňa 23.04.2012.

65. Žalobca zásah do svojich práv a právom chránených záujmov odôvodňoval tým, že mu nebola poskytnutá žiadna informácia ani na jednu z jeho skorších žiadostí a ani na jeho opakovanú žiadosť a žalovaný nemal právny dôvod nesprístupniť mu ním požadované informácie a napriek tomu ich neposkytol. Namietal nezákonnosť postupu žalovaného pri vybavovaní jeho opakovanej žiadosti o poskytnutie informácii a odvolania proti fiktívnemu rozhodnutiu napadnutým upovedomením starostu obce Drahňov zo dňa 21.05.2012 v spojení s rozhodnutím obecného úradu obce Drahňov č. 696/2012 zo dňa 23.04.2012. Namietaný nezákonný postu a rozhodnutia si podľa žalobcu zvolil žalovaný v úmysle nevydať žalobcovi ním požadované informácie. Žalobca namietal neúčinnosť doručovania rozhodnutia žalovaného č. 696/2012 o zastavení konania, keď predmetné rozhodnutie bolo doručované na adresu sídla zástupcu žalobcu namiesto známej adresy jeho kancelárie uvedenej v záhlaví žiadostí, ktorá tým bola žalovanému nepochybne známa.

Zmena procesného predpisu

66. Žaloba bola v predmetnej veci podaná a teda konanie o nej bolo začaté za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol s účinnosťou od 01.06.2016 zrušený (§ 473 CSP) a zároveň s účinnosťou od 01.06.2016 sa novým procesným predpisom upravujúcim správne súdne konania stal Správny súdny poriadok (SSP).

67. Správny súd vzhľadom na uvedenú zmenu procesného predpisu po podaní žaloby v zmysle § 491 SSP včasnosť jej podania a jej náležitosti posúdil podľa procesného predpisu účinného v čase podania žaloby v spojení s jej doplnením a počnúc účinnosťou SSP vec prejednal podľa nového procesného predpisu.

68. Tiež vzhľadom na vyššie uvedenú zmenu procesného predpisu po podaní žaloby sa správny súd pred meritórnym prieskumom veci zaoberal aj spôsobilosťou žalobcom vymedzeného predmetu prieskumu, ktorý má charakter opatrenia orgánu verejnej správy, a v tejto súvislosti poukazuje na ustálenú rozhodovaciu činnosť správnych súdov aj v spojení so závermi vysloveným i v rozhodnutiach Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. III. ÚS 91/2016), podľa ktorých aj opatrenia sú spôsobilým predmetom prieskumu v konaniach začatých za účinnosti OSP podľa druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 a nasl OSP), t. j. v konaniach o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov, napriek tomu, že predchádzajúci procesný predpis možnosť prieskumu opatrení orgánov verejnej správy

výslovne neupravoval v ustanovení § 247 ods. 1 OSP, na rozdiel od úpravy v novom procesnom predpise (§ 177 ods. 1 SSP).

K podaniu žaloby oprávnenou osobou a k plnej moci

69. Pred uvedením vlastných meritórnych záverov správny súd reflektujúc žalovaným vznesenú námietku podania žaloby zjavne neoprávnenou osobou uvádza, že z obsahu žiadosti o informácie vyplýva, že spoločnosť JUDr. Patrik HOLINGA s.r.o. pri podávaní žiadosti ako aj následného odvolania zo dňa 07.05.2012 nekonala vo vlastnom mene ale v zastúpení žalobcu. V tejto súvislosti správny súd zdôrazňuje, že bolo na povinnej osobe, aby v prípade akýchkoľvek pochybností o osobe žiadateľa a tým náležitostí žiadosti podľa § 14 ods. 2 zákona o slobode informácii postupovala podľa § 14 ods. 3 zákona o slobode informácii a učinila výzvu k odstráneniu týchto nedostatkov, čo sa v danom prípade nestalo. Preto spochybňovanie identity žalobcu ako žiadateľa zo strany žalovaného vo vyjadrení k žalobe sa javí v súvislostiach danej veci a vzhľadom na povinnou osobou zvolený postup pri vybavení žiadosti zo dňa 10.04.2012 ako argumentácia len účelovo sledujúca vylúčenie meritórneho prieskumu výsledku tohto postupu, ktorým je napadnuté upovedomenie. Správny súd k tomu tiež zdôrazňuje, že koncept neformálnosti podávania žiadostí a požiadavka rýchlosti konaní o žiadostiach podľa zákona o slobode informácii v spojení so široko ústavne garantovaným právom na informácie z pohľadu povinnej osoby oslabuje požiadavku zisťovania skutočnej totožnosti žiadateľa. Inak povedané za stavu ak žalobca zastúpený spoločnosťou JUDr. Patrik HOLINGA s.r.o. tvrdí, že bol žiadateľom o informácie a uvedené nie je v priamom rozpore s obsahom žiadosti, potom žalovaným vyššie vznesená námietka o identite žiadateľa v súdnom konaní nemôže obstáť.

70. Totožné písomné generálne plnomocenstvo datované dňom 24.10.2011 bolo pripojené ku v poradí prvej žiadosti žalobcu o informácie (na ktoré v aktuálnej žiadosti odkazoval a tiež ho k nej pripojil) a tvorí súčasť administratívneho spisu žalobcu. Taktiež totožným plnomocenstvom preukazoval žalobca svoje zastúpenie v predmetnom konaní a tvorí súčasť súdneho spisu. K námietke žalovaného správny súd uvádza, že absencia podpisov dvoch členov predstavenstva pri úkone udelenia plnomocenstva nemohla mať za následok jeho neplatnosť. Zákonom ustanovené konanie žalobcu, ktorý má právnu formu družstva, pri písomných úkonoch dvomi členmi predstavenstva sa vzťahuje len na úkony ktoré nie sú bežnou činnosťou družstva a a pri ktorých je zákonom predpísaná písomná forma (§ 243 ods. 3 Obchodného zákonníka, napr. na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/81/2007, sp. zn. 3Obo/153/2006). Udelenie splnomocnenia má charakter bežnej činnosti družstva a súčasne písomná forma splnomocnenia sa zákonom vyžaduje len k úkonom, pri ktorých je zákonom predpísaná písomná forma (§ 31 ods. 4 Občianskeho zákonníka), pričom žiadosť o informácie ani správna žaloba takými úkonmi nie sú. Vyplývajúc z uvedeného nie je namieste spochybňovať preukázanosť zastúpenia žalobcu či už pri konaní podľa infozákona ani pri súdnom správnom konaní, keď pri oboch predložil totožné splnomocnenie podpísané len jedným členom predstavenstva. Osobitne ak správny súd okrem uvedeného má za to, že doterajší priebeh konania aj jeho trvanie všeobecne odôvodňujú nižšiu mieru formálnej prísnosti pri posudzovaní úkonov žalobcu.

Vlastné závery správneho súdu k meritu veci

A/

71. Podľa stabilizovanej judikatúry kasačného súdu je preferovaná koncepcia prednosti faktického – reálneho vybavenia žiadosti o informácie resp. odvolania pred tzv. fiktívnym prvostupňovým resp. fiktívnym druhostupňovým rozhodnutím v konaní o žiadosti o poskytnutie informácie podľa zákona o slobode informácií. Opakovane bolo judikované, že účelom inštitútu fiktívneho rozhodnutia, teda reálne neexistujúceho rozhodnutia, je ochrana žiadateľa o informácie pred nečinnosťou povinnej osoby. Faktické/reálne vybavenie žiadosti o informácie resp. faktické/reálne vybavenie odvolania je ukončením nečinnosti povinnej osoby a preto má vždy prednosť pred konštatovaním existencie fiktívneho rozhodnutia prvostupňového či druhostupňového. Takáto prednosť faktického/reálneho vybavenia žiadosti či odvolania je daná aj v prípadoch, ak k nemu dôjde po uplynutí lehoty, na márne uplynutie ktorej zákon viaže fikciu rozhodnutia, teda akt faktického/reálneho vybavenia žiadosti či odvolania spätne neguje vznik fikcie rozhodnutia.

72. Podľa názoru správneho súdu, k tomu, aby akt povinnej osoby zakladal prednosť pred fikciou rozhodnutia za prvé musí spĺňať isté kvalitatívne požiadavky a za druhé musí byť žiadateľovi účinne doručený.

73. Pokiaľ ide o kvalitatívne požiadavky aktu povinnej osoby pri vybavení žiadosti o informácie v prvom stupni je potrebné uviesť, že v § 18 zákona o slobode informácií sú upravené tri spôsoby v podstate meritórneho vybavenia žiadosti o informácie: ad 1/ sprístupnenie informácie a vydanie rozhodnutia zápisom v spise (ods. 1), ad 2/ vydanie písomného negatívneho rozhodnutia o nesprístupnení informácie (ods. 2) alebo ad 3/ vydanie tzv. fiktívneho negatívneho rozhodnutia o nesprístupnení informácie v prípade, že povinná osoba v lehote informáciu neposkytne, nesprístupní ani nevydá rozhodnutie (ods. 3).

74. Zároveň v praxi povinných osôb vznikajú rôzne variácie vybavenia žiadostí o informácie neformálnymi listami a oznámeniami bez súčasného sprístupnenia informácií a bez súčasného vydania písomného rozhodnutia, ktoré by obsahovalo všetky nevyhnutné formálne a obsahové náležitosti podľa príslušných ustanovení zákona o slobode informácií a Správneho poriadku (výroku, odôvodnenia a poučenia o opravnom prostriedku), ktorých podriadenie pod jeden z vyššie uvedených troch spôsobov vybavenia žiadosti je vždy závislý na individuálnom posúdení relevantnosti ich obsahu vo vzťahu spôsobom a dôvodom vybavenia žiadosti o informácie.

75. Zákon o slobode informácii tiež umožňuje vybavenie žiadosti o informácie aj rozhodnutiami a postupmi procesného charakteru: ad 1/ odložením veci (§ 14 ods. 3), ad 2/ postúpením veci (§ 15 ods. 1) alebo ad 3/ zastavením konania pre niektorý z dôvodov vymedzených v § 30 ods. 1 Správneho poriadku v spojení s § 22 ods. 1 zákona o slobode informácii, podľa ktorého ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

76. Pokiaľ neformálne listy a oznámenia (bez formálnych náležitostí rozhodnutia) sú akceptovaným spôsobom faktického vybavenia žiadostí o informácie pri splnení vyššie požadovaných obsahových kvalitatívnych kritérií, potom o to viac je nutné za také považovať formálne rozhodnutia hoci podľa označenia procesného charakteru, keď tieto sú podľa obsahu v materiálnom zmysle odmietnutím poskytnutia informácie.

77. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že z uvedeného potom vyplýva, že prednosť reálneho/faktického vybavenia žiadosti zakladá aj prednosť odvolania proti reálnemu/faktickému a nie fiktívnemu vybaveniu žiadosti (a to aj keď ide o odvolanie smerujúce voči prvostupňovému aktu nemajúceho náležitosti rozhodnutia).

78. Pokiaľ ide o vybavenie odvolania smerujúcemu proti prvostupňovému aktu, z jeho obsahu musí byť zrejmé, že sa aktom druhostupňového orgánu odvolanie fakticky/reálne meritórne vybavuje. Odmietnutie vybavenia odvolania resp. oznámenie o odmietnutí rozhodnúť o odvolaní nemôže spĺňať kvalitatívne náležitosti vybavenia odvolania a zamedziť vzniku a pretrvávaniu nečinnosti odvolacieho orgánu.

79. Pokiaľ ide o doručovanie, akékoľvek vybavenie žiadosti o informácie (resp. aj odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu) môže vyvolať účinky zániku nečinnosti povinnej osoby a tým založiť prednosť tohto faktického vybavenia pred konštatovaním vzniku fiktívneho rozhodnutia (prvostupňového resp. druhostupňového) len v prípade, ak súčasne dôjde k jeho účinnému doručeniu žiadateľovi. Inak je také vybavenie už akéjkoľvek formy nutné považovať za akt nevyvolávajúci právne účinky a bez prednosti pred konštatovaním existencie fiktívneho rozhodnutia. Opačný záver by viedol k popretiu samotného účelu fikcie rozhodnutia ako prostriedku ochrany žiadateľa pred nečinnosťou povinnej osoby a k vzniku situácie rozpornej s účelom fikcie rozhodnutia, keď napriek pretrvávajúcej nečinnosti povinnej osoby spočívajúcej v neúčinnom doručení jeho aktu, by samotná skutočnosť vydania tohto aktu zakladala prekážku konštatovania existencie fikcie rozhodnutia. S uvedeným úzko súvisí skutočnosť, že len voči účinne doručenému aktu orgánu verejnej správy, je možné využiť dostupný prostriedok nápravy (odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu povinnej osoby resp. správnu žalobu voči druhostupňovému rozhodnutiu).

B/

80. Vo svetle vyššie uvedeného, ak v posudzovanej veci povinná osoba v prvom stupni vybavila žiadosť žalobcu o poskytnutie informácii rozhodnutím procesného charakteru t. j. zastavením konania o žiadosti, takýto spôsob vybavenia je v zásade namieste z materiálneho hľadiska hodnotiť ako faktické/reálne vybavenie žiadosti odmietnutím sprístupnenia informácií z dôvodov korešpondujúcich s dôvodmi zastavenia konania, majúce prednosť pred fikciou prvostupňového rozhodnutia za predpokladu účinného doručenia tohto rozhodnutia o zastavení konania žiadateľovi. Uvedené podporuje aj neudržateľnosť súčasnej existencie účinne doručeného procesného rozhodnutia a fikcie meritórneho rozhodnutia v totožnom konaní.

C/

81. Teda v prípade účinnosti doručenia prvostupňového rozhodnutia o zastavení konania, takéto rozhodnutie vyvolalo zánik nečinnosti povinnej osoby a založilo dôvod na konštatovanie prednosti tohto rozhodnutia pred vznikom prvostupňového fiktívneho rozhodnutia. Inak povedané v prípade účinnosti doručenia prvostupňového rozhodnutia o zastavení konania odvolanie žalobcu smerovalo proti neexistujúcemu prvostupňovému fiktívnemu rozhodnutiu, o ktorom odvolaní potom žalovaný nebol povinný rozhodnúť, tak ako to oznámil žalobcovi napadnutým upovedomením. A teda pri účinnom doručení rozhodnutia o zastavení konania napadnutým upovedomením nemohlo dôjsť k zásahu do práv a oprávnených záujmov žalobcu.

82. Prieskum samotného prvostupňového rozhodnutia o zastavení konania v takom prípade bol možný jedine na základe odvolania smerujúceho voči tomuto rozhodnutiu, ktoré však žalobcom podané nebolo.

83. Keďže žalovaný rozhodnutie o zastavení konania považoval za účinne doručené (fikciou doručenia), správny súd sa zaoberal aj posúdením toho či odvolanie žalobcu zjavne smerujúce proti fiktívnemu rozhodnutiu mohol a mal druhostupňový orgán vyhodnotiť ako odvolanie proti rozhodnutiu o zastavení konania, keďže bolo podané v čase po vydaní tohto rozhodnutia, v čase predchádzajúcom doručeniu (fikcii doručenia) tohto rozhodnutia, pričom odvolací orgán napadnutým upovedomením toto odvolanie už vybavoval v deň, kedy podľa žalovaného došlo k jeho doručeniu (fikciou doručenia) a tým plynutiu odvolacej lehoty. Resp. či napadnuté upovedomenie žalobcu je možné považovať za vybavenie odvolania smerujúceho fakticky voči rozhodnutiu o zastavení konania. Správny súd dospel k záveru, že takáto konštrukcia by bola neudržateľná, nakoľko by negovala všetky procesné pravidlá konania pred správnym orgánom a bola by priamo v rozpore s vlastným obsahom napadnutého upovedomenia.

D/

84. V opačnom prípade, teda v prípade neúčinnosti doručenia prvostupňového rozhodnutia o zastavení konania, ako to namieta žalobca, vybavenie žiadosti o informácie týmto rozhodnutím nemohlo vyvolať zánik nečinnosti povinnej osoby a založiť dôvod na konštatovanie prednosti tohto rozhodnutia pred vznikom prvostupňového fiktívneho rozhodnutia. Inak povedané v prípade neúčinnosti doručenia prvostupňového rozhodnutia o zastavení konania odvolanie žalobcu smerovalo proti existujúcemu prvostupňovému fiktívnemu rozhodnutiu, o ktorom odvolaní bol žalovaný povinný rozhodnúť.

85. Ak za takej situácie odvolací orgán povinnej osoby o odvolaní nerozhodne v zákonnej lehote podľa zákona o slobode informácií takáto nečinnosť vedie k vzniku fikcie druhostupňového negatívneho rozhodnutia o odvolaní. Ako už bolo vyššie uvedené aj pre posúdenie fikcie druhostupňového rozhodnutia je podstatné, či odvolací orgán nevybavil odvolanie aktom, ktorý je možné považovať po kvalitatívnej stránke t. j. podľa jeho skutočného obsahu za faktické/reálne vybavenie odvolania, nakoľko takýto akt by potom mal prednosť pred konštatovaním fikcie rozhodnutia o odvolaní. V danom prípade žalovaný na žalobcom podané odvolanie proti fiktívnemu rozhodnutiu reagoval napadnutým upovedomením, v ktorom jednoznačne a výslovne odmietol o odvolaní rozhodnúť majúc za to, že takáto povinnosť mu nevznikla. Správny súd preto uzatvára, že obsah tohto aktu – napadnutého upovedomenia rozhodne nie je možné považovať po materiálnej stránke za faktické/reálne vybavenie odvolania žalobcu a teda za akt spôsobilý vyvolať zánik nečinnosti odvolacieho orgánu a tak majúci prednosť pred konštatovaním fikcie rozhodnutia o odvolaní.

86. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že na uvedenom nič nemení vecná správnosť či nesprávnosť rozhodnutia o zastavení konania, ktorý v prípade neúčinného doručenia nemohol vyvolať žiadne právne

účinky. A už vzhľadom k uvedenému je vylúčený meritórny prieskum samotného prvostupňového rozhodnutia o zastavení konania na základe odvolania.

87. Tu je namieste vo všeobecnosti uviesť, že opatrenie orgánu verejnej správy, ktorým oznámi účastníkovi, že o jeho odvolaní proti akémukoľvek prvostupňovému rozhodnutiu nebude rozhodovať, pretože sa zastáva názor, že nemá zákonnú povinnosť o ňom rozhodovať napr. z dôvodu oneskoreného podania odvolania, alebo ako je tomu v danom prípade z dôvodu, že podľa orgánu verejnej správy neexistuje rozhodnutie, proti ktorému podané odvolanie smeruje, je nesporne spôsobilým predmetom súdneho prieskumu. Konštrukcia správneho poriadku v prípadoch, ak nevzniká povinnosť správneho orgánu rozhodovať o podanom odvolaní nevyžaduje vydanie rozhodnutia o odmietnutí odvolania, ale ponecháva riešenie takej situácie v rovine neformálneho oznámenia (opatrenia) tejto skutočnosti účastníkovi.

88. Za takýchto situácii v podstate vo všeobecnosti nastáva konkurencia dvoch typov možnej obrany dotknutého účastníka, a to obrana proti oznámeniu (opatreniu) formou všeobecnej správnej žaloby podanej v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia resp. obrana proti nečinnosti druhostupňového orgánu verejnej správy (ku ktorej nepochybne dochádza, ak o odvolaní malo byť a nie je rozhodnuté) formou žaloby proti nečinnosti, ktorej podanie nie je limitované žiadnou lehotou. K takejto konkurencii foriem obrany a typov správnych žalôb sa už vyjadril Ústavný súd SR v náleze sp. zn. III. ÚS 593/2022 zo 07.02.2023.

89. Osobitosťou predmetnej veci je však okolnosť, že zákon o slobode informácii (v prípadoch, ak sa o odvolaní rozhodnúť malo a predsa sa nerozhodlo) konštruuje prostriedok obrany aj proti nečinnosti druhostupňového orgánu vo fikcii (predpoklade) rozhodnutia o odvolaní, ktorým sa odvolanie zamietlo a napadnuté rozhodnutie potvrdilo. Táto fikcia existencie rozhodnutia o odvolaní nastáva márnym uplynutím lehoty na rozhodnutie o odvolaní a vytvára priestor na obranu dotknutému účastníkovi priamo voči takému fiktívnemu rozhodnutiu o odvolaní, formou totožného druhu (všeobecnej) správnej žaloby ako proti oznámeniu (opatreniu), v oboch prípadoch s časovým limitom využitia tejto formy obrany v lehote dvoch mesiacov od doručenia opatrenia – napadnutého upovedomenia (25.05.2012) resp. v lehote dvoch mesiacov od doručenia fiktívneho rozhodnutia o odvolaní (25.05.2012).

90. Vzhľadom na uvedené má správny súd za to, že v správnom konaní o žiadosti o poskytnutie informácie osobitná úprava fikcie rozhodnutia o odvolaní konvaliduje nezákonnosť upovedomenia druhostupňového orgánu povinnej osoby, že o odvolaní nebude rozhodovať, ak takú povinnosť mal. A preto samotným napadnutým upovedomením žalovaného ku dňu 25.05.2012, kedy bolo žalobcovi doručené, nemohlo dôjsť k ujme na jeho právach a oprávnených záujmoch, keďže totožným dňom sa považovalo za doručené aj fiktívne rozhodnutie o odvolaní, ktoré však už len vzhľadnom na fiktívnosť reálnu ujmu na právach vyvolávalo a voči ktorému mal žalobca možnosť využiť účinný prostriedok nápravy – správnu žalobu, ktorú však nepodal.

91. Iným výkladom by bol popretý samotný zmysel inštitútu fiktívneho rozhodnutia, ktorý nielen že je prostriedkom ochrany proti nečinnosti povinnej osoby, ale najmä umožňuje priamo posunúť odmietnutie sprístupnenia informácii do roviny meritórneho prieskumu sledujúc efektívnosť a včasnosť vybavenia žiadostí o informácie a poskytuje možnosť priamej súdnej ochrany pred nedôvodným resp. nespreskúmateľným odopretím ich sprístupnenia. A tým poskytuje efektívny nástroj na eliminovanie parciálnych sporov, ktorých predmetom nie je meritórne posúdenie dôvodnosti odopretia informácie a tým ani ich výsledok nemôže byť určujúci pre ďalší meritórny postup povinnej osoby. Čo v plnom rozsahu platí aj v danom prípade.

92. Teda ani pri neúčinnom doručení rozhodnutia o zastavení konania napadnutým upovedomením nemohlo dôjsť k zásahu do práv a oprávnených záujmov žalobcu, nakoľko v takom prípade sa parciálna nezákonnosť napadnutého upovedomenia premietla do vzniku konečného meritórneho fiktívneho rozhodnutia o odvolaní ako aktu spôsobilého súdneho prieskumu. Tu je potrebné zdôrazniť, že nemôže byť spôsobilým predmetom prieskumu parciálny nezákonný postup správneho orgánu, ktorý nie je konečným rozhodnutím vo veci, pokiaľ parciálna ujma na právach sa premietla do preskúmateľného konečného rozhodnutia vo veci, ako je tomu v danom prípade.

E/

93. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že aj keď sa rozhodnutie o zastavení konania nedostalo reálne do dispozičnej sféry žalobcu, žalobca získal nespornú vedomosť o existencii tohto rozhodnutia a jeho spôsobe doručovania z napadnutého upovedomenia, ktoré jeho právny zástupca prevzal dňa 25.05.2012, kedy mu ešte stále plynula 15 dňová odvolacia lehota (pozn. posledným deň odvolacej lehoty bol 05.06.2012), ktorú mal možnosť využiť, ale nevyužil. Na základe vyššie uvedeného správny súd uzatvára, že v súlade so zásadou „Vigilantibus iura scripta sunt" pokiaľ žalobca konzekventne zotrvával na svojom názore o neúčinnosti doručenia a preto nevyužil opravný prostriedok proti rozhodnutiu o zastavení konania, nie je možné, aby dôsledky tohto jeho postupu (spočívajúce v márnom uplynutí odvolacej lehoty) korigoval správny súd meritórnym prieskumom prvostupňového rozhodnutia o zastavení konania nenapadnutého dostupným opravným prostriedkom, ako to navrhoval žalobca, keď požadoval prieskum napadnutého upovedomenia v spojení s rozhodnutím o zastavení konania. Pripustenie prieskumu prvostupňového rozhodnutia by bolo v danom prípade v priamom rozpore so zásadou subsidiarity právomoci správneho súdu preskúmavať rozhodnutia orgánov verejnej správy v konaní o správnej žalobe. Pričom samotné preskúmavané upovedomenie nie je možné považovať ani za rozhodnutie druhého stupňa o vzťahu k rozhodnutiu o zastavení konania, v ktorom prípade by prichádzalo do úvahy podrobiť rozhodnutie o zastavení konania meritórnemu prieskumu v spojitosti s nadväzujúcim druhostupňovým rozhodnutím (§191 ods.3 písm. a) SSP). Rozhodnutie o zastavení konania nie je možné považovať ani za rozhodnutie zamýšľané v § 27 ods. 1 SSP a podrobiť ho prieskumu v spojitosti s napadnutým upovedomením z tohto dôvodu (§ 191 ods. 3 písm. b) SSP).

F/

94. Na záver správny súd dodáva, že aj keď rozhodnutie o zastavení konania ako prvostupňové rozhodnutie nenapadnuté opravným prostriedkom, nemôže byť a nie je predmetom prieskumu v tomto konaní, považuje za neudržateľný záver o danosti prekážky rozhodnutej veci v konaní o žiadosti o poskytnutie informácií, ktorá má spočívať v existencii skorších fiktívnych rozhodnutí o žiadostiach o totožné informácie. Už nehovoriac o tom, že v predmetnej veci nie je daná ani totožnosť veci, keďže žalobca žiadal síce o totožné informácie ako vo svojich predošlých žiadostiach ale žiadal ich oproti predošlým žiadostiam aj za ďalšie obdobie. Vybavenie žiadosti žalobcu takýmto rozhodnutím o zastavení konania nasvedčuje tendenčnému postupu žalovaného smerujúceho nesprístupneniu žalobcom požadovaných informácií.

95. Súčasne je však dôležité zdôrazniť, že výklad procesných predpisov o správnom konaní vrátane konania o žiadosti o poskytnutie informácie ani pri reflektovaní vyššie uvedeného a pri sledovaní zachovania základného práva žalobcu na informácie v zmysle čl. 26 Ústava SR neumožňuje iné závery ako sú správnym súdom formulované vo vzťahu k dôvodnosti žaloby, a to s ohľadom na postup samotného žalobcu pri voľbe prostriedkov obrany a dôsledky tohto výberu.

G/

96. Správny súd preto uzatvára, že v príčinnej súvislosti s namietanou neúčinnosťou doručenia rozhodnutia o zastavení konania o žiadosti o poskytnutie informácií, ani v príčinnej súvislosti so žalobcom namietaným nezákonným postupom žalovaného pri vybavení jeho žiadosti o informácie a ním podaného odvolania proti prvostupňovému fiktívnemu rozhodnutiu, napadnutým upovedomením žalovaného nemohlo dôjsť k zásahu do práv a oprávnených záujmov žalobcu. Vyplývajúc z uvedeného žalobca musí znášať dôsledky toho, že nevyužitím opravného prostriedku proti rozhodnutiu o zastavení konania zotrvávajúc na na neúčinnosti jeho doručenia vylúčil možnosť jeho meritórneho prieskumu, ako aj toho, že jeho žaloba nesmeruje voči rozhodnutiu (druhostupňovému fiktívnemu), ktorým k zásahu do jeho práv nesporne dôjsť mohlo.

97. Správny súd preto žalobu zamietol podľa § 190 SSP. (výrok I.)

98. Žalobca sa v žalobnom návrhu (petite) domáha okrem zrušenia napadnutého upovedomenia v spojení s rozhodnutím o zastavení konania aj sprístupnenia informácii, o ktorých sprístupnenie žiadal. Správny súd návrhu žalobcu na sprístupnenie informácii nevyhovel, nakoľko samotnú žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. (výrok II.)

99. Podľa § 168 SSP žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne. Podľa § 467 ods. 3 SSP ak kasačný súd zruší rozhodnutie správneho súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, správny súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania. Podľa § 467 ods. 1 SSP ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

100. Správny súd sa pri rozhodovaní o trovách spravoval jednotou dôsledkov úspechu účastníka tak na nárok na trovy základného i kasačného konania. V konaní bol vzhľadom na zamietnutie žaloby úspešný v plnom rozsahu žalovaný, ktorý nie je orgánom štátnej správy ale orgánom samosprávnym a ktorý bol v konaní zastúpený advokátom. Napriek úspechu žalovaného v konaní, správny súd dospel k záveru, že nie je možné spravodlivo požadovať priznanie nároku na náhradu trov konania úspešnému žalovanému voči žalobcovi. Uvedený záver odôvodňuje správny súd tým, že hoci neúspech žalobcu spôsobil ním nevhodne volený spôsob obrany proti postupu žalovaného pri vybavovaní jeho žiadosti o informácie, tento postup žalovaného sa javí ako tendenčný z dôvodov už vyššie uvedených. Správny súd preto žalovanému nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania ani na náhradu trov kasačného konania. (výrok III.) Keďže pri úspechu žalovaného súd rozhoduje o trovách žalovaného podľa § 168 SSP, nerozhoduje o trovách žalobcu podľa § 167 SSP.

101. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Správneho súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný. (§ 145 SSP)
Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Košiciach. (§ 443 ods. 1 SSP)
Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť. (§ 443 ods. 5 SSP)

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosť neplatia, ak
a/ má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
c/ je žalovaným Centrum právnej pomoci.
(§ 449 ods. 1, 2 SSP)
V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správnemu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť
a/ označenie napadnutého rozhodnutia,
b/ údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
c/ opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
d/ návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).
Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.
(§ 445 ods. 1, 2 SSP).
Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.
Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správnemu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.
Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.
(§ 56 SSP)

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že
a/ na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
c/ účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
e/ vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
f/ nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
g/ rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
h/sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
i/ nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
j/ podanie bolo nezákonne odmietnuté.
(§ 440 ods. 1 SSP)
Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.
(§ 440 ods. 2 SSP)